

POSTANOWIENIE Z DNIA 9 LISTOPADA 2004 R.

IV KK 190/04

Warunkiem zastosowania premii art. 60 § 3 k.k. jest ujawnienie przez sprawcę wszystkich istotnych okoliczności popełnienia przestępstwa w tym także tych dotyczących korzyści uzyskanej z przestępstwa.

Przewodniczący: sędzia SN K. Cesarz.

Sędziowie: SN A. Deptuła (sprawozdawca)

SA (del. do SN) W. Płóciennik.

Prokurator Prokuratury Krajowej: B. Drozdowska.

Sąd Najwyższy w sprawie Anety S., Jacka P. i Grzegorza D. skazanych z art. 286 § 1 w zw. z art. 294 § 1 k.k., po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie w dniu 9 listopada 2004 r. kasacji, wniesionych przez obrońców skazanych od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 25 kwietnia 2002 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 3 sierpnia 2001 r.,

o d d a l i ł wszystkie kasacje jako oczywiście bezzasadne (...)

Z u z a s a d n i e n i a :

I. Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 3 sierpnia 2001 r. uznał Anetę S., Jacka P. i Grzegorza D. za winnych popełnienia w okresie od dnia 8 maja 2000 r. do dnia 10 maja 2000 r. w K., wspólnie i w porozumieniu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, oszustwa na szkodę II Oddziału

Banku Polska Kasa Opieki S.A. w K. i wyłudzenia w ten sposób gotówki w kwocie 1 450 000 zł, zdeponowanych w tymże banku na rachunku Jana i Walentyny F., przy czym Aneta S. jako pracownik banku ujawniła i wykorzystwała przy popełnieniu tego przestępstwa informacje stanowiące tajemnicę bankową – i za to skazał:

- Anetę S. na podstawie art. 286 § 1 w zw. z art. 294 § 1, art. 270 § 1, 275 § 1 i art. 276 k.k. oraz art. 171 ust. 5 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. – prawo bankowe – na 10 lat pozbawienia wolności,
- Jacka P. na podstawie art. 286 § 1 w zw. z art. 294 § 1, art. 270 § 1, 275 § 1 i 276 k.k. na 9 lat pozbawienia wolności,
- Grzegorza D. na podstawie art. 286 § 1 w zw. z art. 294 § 1, 270 § 1, 275 § 1, i 276 k.k. na 8 lat pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 33 § 2 k.k. orzeczone zostały wobec każdego z oskarżonych kary grzywny w wysokości po 300 stawek dziennych, a w stosunku do Anety S. orzeczony został także zakaz wykonywania zawodu związanego z działalnością bankową przez okres 10 lat.

Wyrok Sądu Rejonowego zaskarżyli obrońcy oskarżonych. (...)

Sąd Okręgowy w K. uznał apelacje obrońców za bezzasadne i wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2002 r. utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego.

II. Kasacje wnieśli obrońcy skazanych. (...)

Obrońca Grzegorza D. zarzucił rażące naruszenie prawa materialnego mające istotny wpływ na wynik postępowania, a to przepisu art. 60 § 3 k.k. poprzez nieprzyjęcie, że oskarżony współdziałający z innymi osobami w popełnieniu przestępstwa ujawnił wobec organu powołanego do ścigania przestępstw informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz istotne okoliczności jego popełnienia, a w konsekwencji niezastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary i wnosił o uchylenie wyroków oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

III. Rozpoznając kasacje Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Żadna z kasacji nie kwalifikowała się do uwzględnienia, podniesione bowiem przez obrońców skazanych zarzuty były bezzasadne, i to w stopniu o jakim mowa w art. 535 § 2 k.p.k. (oczywista bezzasadność kasacji). Żadna zatem ze skarg kasacyjnych nie mogła wywołać skutków jakich domagali się skarżący w zgłoszonych wnioskach. (...)

Co do kasacji obrońcy Grzegorza D.

Redakcja art. 60 § 3 k.k. od samego początku wzbudzała wątpliwości i to nie tylko, gdy chodzi o merytoryczną trafność oraz racjonalność przyjętego uregulowania, lecz także w zakresie rozwiązań interpretacyjnych. Wątpliwości te koncentrowały się wokół wykładni terminu „ujawnia”, a ich źródłem była rozbieżność wyników przy jego interpretacji według reguł semantycznych oraz wykładni systemowej. Żadnych natomiast kontrowersji nie wywoływało, to że warunkiem zastosowania premii przewidzianej w tym przepisie jest podanie przez sprawcę wszystkich (znanych mu) istotnych okoliczności popełnienia przestępstwa. Chodzi więc nie tylko o podanie okoliczności prawdziwych, ale także o niezatajenie żadnych istotnych okoliczności. Jest najzupełniej oczywiste, że do istotnych okoliczności należy także wyjawienie korzyści uzyskanej z przestępstwa.

Tego warunku Grzegorz D. nie spełnił, bo już w pierwszych swoich wyjaśnieniach stwierdził (i był później w tej kwestii konsekwentny), że uzyskanych z przestępstwa korzyści nie ujawni. Tak więc, już z tego oczywistego powodu skazany nie kwalifikuje się jako sprawca mogący korzystać z dobrodziejstwa przewidzianego w art. 60 § 3 k.k. Nie mógłby on korzystać z premii przewidzianej w tym przepisie również w świetle uchwały poszerzonego składu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29 października 2004 r., I KZP 24/04^{*} w której stwierdzono, że użyty w art. 60 § 3 k.k. termin „ujawnić” oznacza przekazanie przez sprawcę organowi powołanemu do ściga-

^{*} OSNKW 2004, z. 10, poz. 92.

nia przestępstw określonych tym przepisem wiadomości, dotychczas temu organowi nieznanymi lub takimi które – według wiedzy sprawcy – są temu organowi nieznanymi. Postawę Grzegorza D. cechowała wyjątkowa chwiejność, i co najistotniejsze, decydując się na ujawnienie współoskarżonych czynił to w sytuacji, gdy organy powołane do ścigania przestępstw miały już wystarczająco dużo danych dowodowych pozwalających na odtworzenie mechanizmu przestępczego działania wszystkich oskarżonych. (...)